

staaende Feriekursus, og jeg vilde ret ønske, at man, i Stedet for at gaa fra de etaarige til de toaarige Kursus, vilde søge at gøre de almindelige Lærerkursus tilgængelige for et langt større Antal Lærere, end det hidtil har været Tilfældet. Jeg vil som sagt ønske, at Finansudvalget maa tage hele Spørgsmaalet under Overvejelse, og jeg antager, det vil komme til det Resultat, at saa længe man ikke er kommen til en Forstaelse om Ordningen af hele vort Almueskolevæsen, saa længe er der ingen Anledning til at oprette et særskilt Fortskottelsesseminarium. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig.

Formanden (Høgsbro): For en kort Bemærkning har Folketingsmanden for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (S. Hage) Ordet.

S. Hage: Jeg vil blot til det ærede Medlem, der nu talte, udtale, at jeg ikke er mig bevidst nogen Sinde at have stemt for en militær Bevilling, jeg ikke ansaa for nødvendig. Et andet er, at man naturligvis har højt forskellige Meninger i saa Henseende. Men jeg vil dog ogsaa samtidig hermed udtale, at jeg finder, og jeg antager ogsaa, det ærede Medlem gør det, at det er ganske naturligt, at der ogsaa fra Krigsministeriets Side vises al mulig Hensyntagen til de vanskelige økonomiske Forhold.

N. Andersen (Odense Amts 2den Valgkreds): Den første Dag, da Forhandlingen begyndte, syntes der ikke at være stor Dyst hos Tingets Medlemmer til at tale, men det er gaaet som Ordspøget siger: Appetitten vokser, mens man spiser. Jeg maa nu tilstaa, at paa dette Tidspunkt har jeg ikke nogen stor Appetit til at tale, ligesom jeg heller ikke antager, at Tingets Medlemmer have stor Appetit til at høre; men da den ærede Formand nu alligevel vil det saaledes, skal jeg dog følge min Tur og tale paa dette Tidspunkt.

Jeg blev ligesom det ærede Medlem for Vejle Amts 3dje Valgkreds (Falkensstjerne) noget forundret over at høre den Signelse, som det ærede Medlem fra Møen (Bojsen) fremkom med første Dag om de to Linier, der i deres Løb vilde gaa at støde sammen en Gang, og hvis de saa ikke bleve kædede uløseligt sammen, igen vilde stilles ad. Jeg er ligesom det ærede Medlem fra Vejle tilbøjelig til at mene, at denne Signelse halvtæde i en temmelig utilbørlig Grad; thi naar man overfører Signelsen paa Virkeligheden, paa de to Partier, Høre og det for-

handlende Venstre, er Resultatet dog ikke det, som det ærede Medlem fra Vejle mente, at de to Partier ere blevne stillet ad siden Forhandlingerne i Foraaret; thi de ere jo gaaede jævnsides i Sommer og gaa endnu jævnsides og forhandle i Haab om i Fremtiden at kunne komme til et bedre Resultat end i Fjor. Og hvorledes skulde det kunne være anderledes? Det ærede Medlems abstrakte Begreber om de to Linier, der absolut maatte stilles ad, ere jo rigtige, naar man tager det i den Betydning, at de ere ubøjelige, at de ikke gaa i lige Linie, men det, der skete, var, at begge Linier højede sig og blev parallelle, og det haaber jeg, de ville blive ved med i Fremtiden. Thi hvad er det, der har gjort, at de to Partier have søgt hinanden for at komme til Forstaelse? Er det andet end, at man har følt, at begge Partier vare bedst tjente dermed? Thi var det ikke saaledes, vilde det Parti handle ulogt mod sig selv, som søgte en Forstaelse, naar det ikke var fordi Partiet troede, at det var bedst tjent med at komme til Forstaelse med det andet Parti. Men er det saaledes, antager jeg, at denne Bevæggrund til fremdeles at arbejde paa at komme til Forstaelse vil vedblive at være til Stede, om det end trækker noget længere ud, end man havde ventet og haabet. Jeg tvivler derfor ikke om, at Forligsbestræbelserne ville blive fortsatte, selv om det ikke skulde lykkes os i denne Samling at saa Forliget i Stand. Jeg tvivler ikke om, at de ville blive fortsatte, fordi Interesserne vedblive at være de samme, og maa være de samme. Man kan ikke komme til, at Folketinget naar at saa sin fulde Betydning tilbage, førend der kommer en Forstaelse til Veje mellem de to Partier, der hidtil have staaet fjernt fra hinanden.

Med Hensyn til forskellige Udtalelser, der ere fremkomne om Agravbevægelsen, lagde jeg Mærke til den første Dag, at Udtalelserne fra de ærede Medlemmer fra Møen (Bojsen), Ribe Amts 3dje Valgkreds (Bust) og Njorbenshavns 4de Valgkreds (Scharling) i Grunden faldt sammen deri, at de alle sammen udtalte den varmeste Sympati for Agravbevægelsen, for Landbruget i det hele taget, og de mødtes ogsaa i den Betragtning, at egentlig ingen af de tre Talere vidste nogen Udvej til at gøre noget positivt, men de vilde først afvente og høre, hvad der maatte komme frem paa det Agravmøde, der er bebudet at skulle holdes om nogen Tid. Jeg tror ikke, at Sympatien har været køligere hos det ærede Medlem fra Njorbenshavns 4de Valgkreds, end den var hos de to andre Medlemmer, det tror jeg omtrent gaar op